

سه‌گی وئیل

سادق هیدایهت

وه‌رگیر بو کوردی : مه‌سعوود ته‌هازاده

چەند دووكانى نانه واپى، قەسابى، دەوافرۇشى، دوو قاووخانە و سەرتاشخانە يەك كە ھەموويان بۇ نەھىشتنى برسېتى و دابىن كىردنى پېداويستى سەرەككېھە كانى ژيان بوون، مەيدانى وەرەمىنيان پېك دەھېنا. مەيدان و مروڤەكانى، لە ژېر خۆرەتاوى كوشندەدا، نيوہ سووتاو، نيوہ برژاو، لە ئارەزووى يەكەمىن شەنبەي ئېوارە و سېبەرى شەودا بوون. مروڤەكان، دووكانەكان، درەختەكان و گيانلەبەرەكان، لە كار و جموجۇل كەوتبوون. كەش و ھەوايەكى گەرم لە سەريان زال بوو و تەپ و تۆزىكى نەرم لەپېش ئاسمانى شىندا شەپۇلى دەدا كە بە ھۆى ھات و چۆى ئۆتۆمبىلەكانەوہ، لېكدا لېكدا چىرتەر دەبوو.

لە لايەكى مەيدان، درەختىكى چىنارى كۆن ھەبوو كە ئېوان پادارەكەى بۇش ببوو و كەوتبوو. بەلام بە زۆرەملىيەكى تەواوہوہ، لق و پۆى خوار و خېچى نەخۆشى خۆى بىلاو كىردبووہ و لە ژېر سېبەرى گەلا خۇلاوييەكانى، سەكۆيەكى بەربىلاوى گەورەيان دامەزراندبوو كە دوو كورى بچووك لەوئ بە دەنگىكى بەرز، شىربرىنج و تۆوى كۆولەكەيان دەفرۆشت. ئاويكى قورواى لېل، لە ئېوان جۇگەلەى بەرانبەر بە قاووخانە، بە قورسى خۆى رادەكېشا و تېپەر دەبوو.

تەنيا بىنايەك كە سىرنجى رادەكېشا، بەرزەتەلارى ناسراوى وەرەمىن بوو كە نيوہى قەبارەى خېرى قەلەشاوى بە سەرى قووچەككېھەوہ ديار بوو.

ئەو چۆلەكانەش كە لە ئېوان درزى خىشتى كەوتووى بىناكەوہ ھېلانەيان كىردبوو، لە ژېر گوشارى گەرمادا بېدەنگ بوون و سەرخەويان دەشكاند. تەنيا دەنگى نالەى سەگىك، مەودا بە مەودا، بېدەنگى لەناو دەبرد.

ئه‌وه سه‌گیکی سكاتله‌ندی كلک بۆر بوو و پیه‌کانی خالی ره‌شی پیه‌ بوو. ده‌تگوت له‌ناو قوراودا رای کردوو و قوراو به‌ جه‌سته‌یه‌وه ره‌ق هه‌لاتبوو. گوپیه‌کانی درێژ و ئاوێزان، کلکی ئه‌ستوور و تووکن، تووکی جه‌سته‌ی لوول و چلکن بوو و دوو چاو که هۆشی مرۆفانه‌یان لیه‌ دیار بوو، له‌ قه‌پۆزی تووکنی ئه‌ودا ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌ قولایی چاوه‌کانیدا، روو‌حیکی مرۆفانه‌ ده‌هاته به‌رچاو. له‌ نیوه‌شه‌وینکا که ژبانی ئه‌وی له‌ خو‌گرتبوو، شتیکی بی‌کو‌تایی له‌ چاوه‌کانیدا شه‌پۆلی ده‌دا و په‌یامیکی پی‌بوو که نه‌ده‌کرا لپی تیبگی، به‌لام له‌ پشت بیلبیلکه‌ی چاوی قه‌تیس مابوو. ئه‌وه نه‌رووناکایی بوو و نه‌ره‌نگ، شتیکی تری له‌ ده‌ره‌وه‌ی باوه‌ر بوو وه‌ک ئه‌و شته‌ی که له‌ چاوه‌کانی ئاسکی زامداردا هه‌یه، نه‌ک هه‌ر ویکچووینک له‌ زبوان چاوه‌کانی ئه‌و و چاوی مرۆفدا هه‌بوو، به‌لکوو جوړیک له‌ یه‌کسانیش له‌ زبوانیدا ده‌بینرا. دوو چاوی سه‌وزی کالی پر له‌ ده‌رد و ئازار و چاوه‌روانی که ره‌نگه‌ هه‌ر له‌ قه‌پۆزی سه‌گیکی وێلدا ببیندری. به‌لام وا دیار بوو که نیگای پر ژان و پر له‌ پارانه‌وه‌ی ئه‌وی که سه‌ نه‌دیه‌ینی و تپی نه‌ده‌گه‌یشته‌. له‌ پیش دووکانی نانه‌واخانه، به‌رده‌ست ده‌یکوتا و لپی ده‌دا، له‌ پیش قه‌سابی، شاگرد قه‌ساب به‌ردی ده‌هاویشتی، ئه‌گه‌ر په‌نا‌ی بو ژیر سیبه‌ری ئۆتۆمییل ده‌برد، شه‌قی قورسی پیلایوی بزماراوی شو‌فیر پیشوازی لی‌ ده‌کرد و کاتیک که هه‌موان له‌ ئازاردانی ماندوو ده‌بوون، منالی شیربرینج فرۆش، خو‌شیه‌کی تایه‌تی له‌ ئه‌شکنجه‌کردنی ئه‌و سه‌گه‌ ده‌برد. له‌ به‌رانبه‌ر هه‌ر ئالاندزیککی، له‌ته‌به‌ردیککی وه‌ پشتی ده‌که‌وت و ده‌نگی قاقای منال دوابه‌دوای ده‌نگی ئالاندنی سه‌گ به‌رز ده‌بووه‌ و ده‌یگوت : لامه‌سه‌بی بی‌سی‌حه‌ب. ده‌تگوت هه‌موو ئه‌وانی تریش ده‌گه‌لی هاوده‌ست بوون و به‌ شیوه‌یه‌کی نگریش و زیره‌کانه‌ هانیان ده‌دا و له‌ قاقای پیکه‌نینیان ده‌دا. هه‌موان به‌ خاتری خودا لیبیان ده‌دا

و لایان زۆر ئاسایی بوو که سه‌گیکی چلکن که ئایین به نه‌عه‌تی کردوو و حه‌وت گیانی هه‌یه، ئازار بده‌ن.

دواجار کوره شیربرینج فروش ئه‌وه‌نده‌ی گوشار بو هینا که سه‌گ به ناچاری پرای کرد به‌ره‌و کۆلاژیک که بو لای به‌رزه‌ته‌لار ده‌رویشته. واته به زگی برسییه‌وه خۆی پراکیشا و هانای به‌ره‌و پریگه ئاوێک برد. سه‌ری له‌سه‌ر دوو ده‌ستی دانا و زمانی ده‌ره‌ینا، له‌ حاله‌تی نیوه‌ خه‌و و نیوه‌ هۆشیار، چاوی له‌ کێلگه‌یه‌ک ده‌کرد که له به‌رانبه‌ریدا شه‌پۆلی ده‌دا. جه‌سته‌ی ماندوو بوو و ده‌ماری ژانی ده‌کرد. له‌ که‌ش و هه‌وای نمینی پریگه‌ئاودا، حه‌سانه‌وه‌یه‌کی تایه‌ت سه‌راپای داگرت. بوئی جوراجۆری سه‌وزاییه نیوه‌گیانه‌کان، لینگه پیللایکی کۆنی نم گرتوو، بوئی شتی مردوو و گیانله‌به‌ر له‌ لووتیدا بیره‌وه‌ری گه‌لپکی دوور و بلای زیندوو کرده‌وه. هه‌ر جار که سرنجی ده‌دایه سه‌وزایی، مه‌یلی زگماکی ئه‌و زیندوو ده‌بووه و یادگارییه‌کانی پرا‌بردووی له‌ مێشکیدا سه‌ر له‌ نوێ زیندوو ده‌کرده‌وه. به‌لام ئه‌وجاره ئه‌و هه‌سته به‌ پرا‌ده‌یه‌ک به‌هیز بوو که ده‌تگوت ده‌نگیک له‌ بن گوپی ناچار به‌ گه‌ران و جموجۆلی ده‌کا. هه‌ستی به‌ مه‌یلپکی له‌پرا‌ده به‌ده‌ر کرد که له‌و سه‌وزاییانه‌دا هه‌لی و بگه‌ری.

ئه‌وه هه‌ستی زگماکی ئه‌و بوو، چون هه‌موو باو و باپیره‌کانی له‌ سکا‌تله‌ند له‌ ناو سه‌وزایی به‌ ئازادی گه‌وره‌ بیوون. به‌لام جه‌سته‌ی به‌ پرا‌ده‌یه‌ک کوتراو بوو که ئیزنی سووکتین جووله‌شی پی نه‌ده‌دا. هه‌ستیکی پر ژانی تیکه‌لاوی بی هیزی و نوخسان دایگرت. قولیک هه‌ست گه‌لی له‌بیرکراو و ون بوو، هه‌موو هاتنه‌ هه‌ژان. ئه‌و پێشتر، به‌ربه‌ست و سنوور و پێداویستی جوراجۆری هه‌بوو. به‌ ئه‌رکی خۆی

ده‌زانی که به بیستنی ده‌نگی خاوه‌نه‌که‌ی ئاماده بیئ، که‌سی بیگانه یا سه‌گی ده‌ره‌کی له مائی خاوه‌نه‌که‌ی بتارینئ، ده‌گه‌ل منائی خاوه‌نه‌که‌ی یاری بکا، ده‌گه‌ل که‌سانی ناسیاو چۆن هه‌لسووری، ده‌گه‌ل که‌سی نامۆ چۆن هه‌لسوکه‌وت بکا، له کاتی خۆیدا چیشته‌ بخوا، به کاتی گونجاو چاوه‌روانی لاواندنه‌وه بیئ، وه ئیستا هه‌موو ئه‌و به‌ر به‌ست و سنوورانه‌ی له مل ببۆوه.

هه‌موو سرنجی ئه‌و بۆوه ته‌رخان کرابوو که به ترس و له‌رزه‌وه، له‌سه‌ر زبڵدان له‌ته‌ خۆراکیه‌ک وه‌ده‌ست به‌ینئ و به‌ درێژایی رۆژ کۆته‌کی ویکه‌وی و بلوورینئ. ئه‌وه ته‌نیا رینگه‌ی به‌رگری ئه‌و بوو. پېشته‌ر، ئه‌و نه‌ترس، بویر، خاوین و چالاک بوو، به‌لام ئیستا ترسنۆک و داماو ببوو. گوپی له‌ هه‌ر ده‌نگیک ده‌بوو یا هه‌ر شتیک که له‌ نزیکئ ئه‌و ده‌جوولآوه، له‌ ترسان ده‌له‌رزئ، ته‌نانه‌ت له‌ ده‌نگی خۆشی ده‌ترسا، له‌ راستیدا ئه‌و خووی به‌ پیسایی و زبڵ گرتبوو، جه‌سته‌ی ده‌خوری، تا‌قه‌تی نه‌بوو کێچه‌کانئ ناو جه‌سته‌ی بگری یا خۆی بلێسینه‌وه، وای هه‌ست ده‌کرد به‌شیکه‌ له‌ زبڵدان و شتیک له‌ ناخیدا مردبوو، یا گوژابۆوه.

له‌و کاته‌وه که که‌وتبووه ناو ئه‌و ده‌وزه‌خه، دوو زستان تێده‌په‌ری که زگیکی پیری چیشته‌ نه‌خواردبوو، خه‌ویکی ئاسووده‌ی نه‌کردبوو، خواستی ره‌گه‌زایه‌تی و هه‌سته‌کانئ خنکیندرابوون، هه‌یج که‌سیک نه‌بوو که ده‌ستیکئ لاواندنه‌وه‌ی به‌ سه‌ردا بخشینئ، هه‌یج که‌س چاوی له‌ چاوی نه‌پریبوو، ئه‌گه‌رچی مرۆفه‌کانئ ئه‌و شوینه‌ وه‌ک خاوه‌نه‌که‌ی ده‌چوون، به‌لام وا دیار بوو که هه‌سته‌کان و هه‌لسوکه‌وت و ئاکاری خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه به‌ راده‌ی زه‌وی و ئاسمان جیاواز بوو.

ده‌تگوت ئه‌و مرۆفانه‌ی که پښتر تیکه‌لاویان بوو، له دنیای ئه‌و نزیکت‌ر بوون، باشت‌ر له نازار و هه‌سته‌کانی ئه‌و ده‌گه‌یشتن و زۆرت‌ر پښت‌گیریان ده‌کرد.

له ناو ئه‌و بۆنانه‌ی که بۆی ده‌هات، ئه‌و بۆنه‌ی که زۆرت‌ر له هه‌موان گێژی ده‌کرد، بۆنی شیربرینجی به‌رده‌م کوره‌ فرۆشیاره‌که بوو. ئه‌و مایه‌ سپیه‌ که به‌ راده‌یه‌ک وه‌ک شیر دایکی ده‌چوو که بیره‌وه‌رییه‌کانی منالی ده‌هیناوه‌ به‌ر چاوی. له ناکاو هه‌ستی سستی دایگرت، وای هاته‌ به‌رچاو که کاتیک که منال بوو ئه‌و مایه‌ بژوینه‌ی له مه‌مکی دایکی هه‌لده‌مشت و زمانی نهرم و پته‌وی ئه‌و پښتی ده‌لښته‌وه‌ و ده‌یسپریه‌وه‌. بۆنیک‌ی توند که له ئامیز‌ی دایکی و له نزیکی براکه‌ی هه‌ستی ده‌کرد. بۆنی توند و قورسی دایکی و شیره‌که‌ی له لووتیدا زیندوو بۆوه‌.

هه‌ر که مه‌ستی خواردنی شیر ده‌بوو، جه‌سته‌ی گه‌رم و گور ده‌بوو و ده‌حه‌ساوه‌ و تینیک‌ی بزێو له ده‌ماره‌کانیدا وه‌ جووله‌ ده‌که‌وت، سه‌ری قورسی له مه‌مکی دایکی جیا ده‌بۆوه‌ و به‌ دوایدا خه‌ویکی قوول که هیندیک له‌ره‌ی خوشی به‌ سه‌راسه‌ری جه‌سته‌ی ده‌دا، دایده‌گرت. چ خوشیه‌ک له‌وه‌ زۆرت‌ر هه‌بوو که ده‌سته‌کانی به‌ بی‌ خواست به‌ مه‌مکه‌کانی دایکیه‌وه‌ گوشار ده‌دا و به‌بی‌ ره‌نج و غاردان، شیر ده‌رده‌که‌وت. جه‌سته‌ی کولکنی براکه‌ی، ده‌نگی دایکی، هه‌موو ئه‌وانه‌ پر بوون له خوشی و لاواندنه‌وه‌. په‌ناگه‌ی له دار درووست کراوی پښووی هاته‌وه‌ بیر، ئه‌و یاریانه‌ی که ده‌گه‌ل براکه‌ی له باچه‌ی سه‌وزدا ده‌یکرد.

گازی له گوپی ئاوپزانی براکه‌ی ده‌گرت، ده‌که‌وتن، هه‌لده‌ستانه‌وه‌، رایان ده‌کرد و دواپی هاویاریه‌کی تری دۆزیه‌وه‌ که کوری خاوه‌نه‌که‌ی بوو. له کو‌تایی باغدا وه‌ دوا‌ی ده‌که‌وت، ده‌وه‌ری، جله‌کانی به‌ ددان ده‌گرت. به‌ تاییه‌ت لاواندنه‌وه‌کانی

خاوه‌نه‌که‌ی، ئەو قه‌ندانە‌ی که له ده‌ست ئەوه‌وه خواردبووی هیچکات فه‌رامۆش نه‌ده‌کرد، به‌لام کوری خاوه‌نه‌که‌ی زۆرتر خۆش ده‌ویست، چون هاویاری بوو و هیچکات لێی نه‌ده‌دا. دواتر له ناکاو دایک و براکه‌ی لی و ن بوو، ته‌نیا خاوه‌نه‌که‌ی و کور و هاوسه‌ره‌که‌ی و خزمه‌تکارێکی پیران مابوونه‌وه. بۆنی هه‌موانی له دووره‌وه ده‌ناسی. کاتی شام و نه‌هار له ده‌وری میژدا ده‌گه‌را و بۆنی به‌ خۆراکیه‌کانه‌وه ده‌کرد. وه هیندیک کات هاوسه‌ری خاوه‌نه‌که‌ی و پرای دژایه‌تی می‌رده‌که‌ی، پاروویه‌کی به‌ مه‌یل و خۆشه‌ویستییه‌وه بۆ ساز ده‌کرد. دوایی خزمه‌تکاری پیر ده‌هات و بانگی ده‌کرد، پات... پات... و خۆراکه‌که‌ی بۆ له ده‌فرێکی تایبه‌ت ده‌کرد که له ته‌نیشته‌ په‌ناگه‌که‌ی بوو.

مه‌ست بوون، بوو به‌ هۆی چاره‌ره‌شی ئەو، چون خاوه‌نه‌که‌ی نه‌یده‌هیشته‌ پات له مائی وه‌ده‌ر که‌وی و وه‌دوای سه‌گی دیل بکه‌وی. به‌ هه‌لکه‌وت، رۆژیک خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌ل دوو که‌سی تر که پات ده‌یناسین و زۆر جار هاتبوونه‌ ماله‌که‌یان، له ئۆتۆمبیلدا دانیشتن و بانگی پاتیان کرد و له ئۆتۆمبیلدا له په‌نا خۆیان دایانیشاند. پات چه‌ندین جار ده‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌ی به‌ ئۆتۆمبیل هاتووچۆی کردبوو، به‌لام له‌و رۆژه‌دا مه‌ست بوو و خرۆش و دل‌ه‌راوکه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو. دوای چه‌ند کاتژمێر رینگه‌ پیرین، له‌و مه‌یدانه‌ دابه‌زین. خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌ل ئەو دوو که‌سه‌ی تر هه‌ر له ئەو کۆلانه‌ی که‌نار به‌رزه‌ته‌لاره‌که‌ تێپه‌ر بوون، به‌لام به‌ هه‌لکه‌وت، بۆنی سه‌گیکی دیل، ئاسه‌واری بۆنی هاوهره‌گه‌زیک که پات لێی ده‌گه‌را، له ناکاو شیته‌ی کرد. مه‌ودا به‌ مه‌ودا بۆنی کرد و دوا‌جار له‌ رینگه‌ی دێراوی باغیکه‌وه، رۆیشته‌ ناو باغ.

کاتی رۆژئاوابوون، دوو جار ده‌نگی خاوه‌نه‌که‌ی که ده‌یگوت: پات، پات ... ، به‌گوپی گه‌یشت، ئایا به‌راستی ده‌نگی ئه‌و بوو یا زایه‌له‌ی ده‌نگی ئه‌و له‌گوئیدا ده‌پچرا؟ ئه‌گه‌رچی ده‌نگی خاوه‌نه‌که‌ی کاریگه‌رییه‌کی نامۆی له‌سه‌ر ده‌کرد، چون هه‌موو ئه‌و ئه‌رک و پراساردانه‌ی ده‌هیناوه‌ بیر که خۆی له‌به‌رانبه‌ریان به‌رپرسیار و قه‌رزار ده‌بینی. به‌لام هه‌یژیک له‌ده‌ره‌وه‌ی سنووری هه‌یژه‌کانی دنیای ده‌ره‌کی، ناچاری کردبوو که ده‌گه‌ل سه‌گه‌ دێله‌که‌ بی. به‌جوړیک که هه‌ستی کرد گوپی له‌به‌رانبه‌ر ده‌نگه‌کانی دنیای ده‌ره‌وه‌ گران و کپ بووه، وه‌ بۆنی سه‌گی دێل ئه‌وه‌نده‌ توند و به‌هه‌یز بوو که سه‌ری وه‌گه‌یژه‌وه‌ هه‌ینابوو.

هه‌موو ماسولکه‌کانی، هه‌موو جه‌سته‌ و هه‌سته‌کانی له‌ژیر فه‌رمانی ئه‌و هاتبوونه‌ ده‌ری، به‌جوړیک که ده‌سه‌لاتی له‌سه‌ریان نه‌مابوو. به‌لام زۆری نه‌خایاند که به‌دار و ده‌سکه‌ بێل به‌هاواری گه‌یشتن و له‌دێراو خستیانه‌ ده‌ر.

پات گه‌یژ و وێژ و ماندوو، به‌لام سووک و چه‌ساوه‌، هه‌ر که هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ، به‌شوین خاوه‌نه‌که‌ی که‌وت. له‌چه‌ند ده‌ر و کۆلان بۆنیک‌کی لاوازی لی به‌جی مابوو. سه‌ردانی هه‌موانی کرد و له‌مه‌وداگه‌لی دیاری کراو، نیشانی له‌خۆی به‌جیه‌یشت. تا وێرانه‌ی ده‌ره‌وه‌ی ئاوه‌دانی رۆیشت، سه‌ر له‌نوی گه‌راوه‌، چون پات زانی که خاوه‌نه‌که‌ی گه‌راوه‌ته‌وه‌ مه‌یدان، به‌لام له‌ویدا بۆنی لاوازی خاوه‌نه‌که‌ی له‌نیوان بۆنه‌کانی تردا ون ده‌بوو. ئایا خاوه‌نه‌که‌ی رۆیشتبوو و جیی هه‌یشتبوو؟ هه‌ستی به‌دله‌راوکه‌ و ترسیک کرد، پات چون ده‌یتوانی به‌بی خاوه‌نه‌که‌ی، بی خودا‌که‌ی بزێ؟ چون خاوه‌نه‌که‌ی بو ئه‌و وه‌ک خودا و ابوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا

دَلنیا بوو که خاوه‌نه‌که‌ی به شوینیدا دئ. هه‌راسان له چه‌ند شه‌قامدا ده‌ستی به راکردن کرد، به‌لام ماندوو بوونیککی بیه‌ووده بوو.

دواجار، شه‌وئ ماندوو و مردوو گه‌راوه مه‌یدان، هیچ ئاسه‌واریک له خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بوو، چه‌ند خولی تری به ده‌وری ئاوه‌دانیدا لیدا، له دواییدا رویشته به‌رده‌م دیراویک که سه‌گه دپله‌که‌ی لی بوو، به‌لام پشیمان به‌ردچن کردبوو، پات به تینیککی تاییه‌ته‌وه زه‌وی به ده‌ستی هه‌لکۆلی تا ره‌نگه بتوانی پرواته ناو باغه‌وه، به‌لام ئه‌سته‌م بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که هیوا‌ی نه‌ما، هه‌ر له‌وی خه‌وی لیکه‌وت.

نیوه‌شه‌و، پات به ده‌نگی ناله‌ی خوی له خه‌و راپه‌ری، هه‌راسان هه‌ستا، له ناو چه‌ند کۆلندا گه‌را. دواجار هه‌ستی به برسیتیه‌کی زور کرد، که گه‌راوه مه‌یدان، بۆنی خوراکی گه‌لیکی جوراجوری بو هات، بۆنی گوشتی کۆن، بۆنی نانی تازه و ماست، هه‌موویان تیکه‌ل یه‌کتر بیوون. به‌لام ئه‌و له هه‌مان کاتدا هه‌ستی ده‌کرد که خه‌تاباره و رویشتۆته ناو ناوچه‌ی که‌سانی تره‌وه. ده‌بوو له ئه‌و مروفانه‌ی که وه‌ک خاوه‌نه‌که‌ی بوون سوال بکا و ئه‌گه‌ر ره‌قیبیککی تر په‌یدا نه‌بی که بیتارینی، ورده‌ورده مافی خاوه‌نداریتی ئه‌و شوینه به ده‌ست به‌پینی و ره‌نگه یه‌کیک له‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی خوراکیه‌کانیان له ده‌ستدا بوو، بیپاریزی و بیته‌خاوه‌نی.

به وریایی و ترس و له‌زه‌وه رویشته به‌رده‌م دووکانی نانه‌واخانه که تازه ئاوه‌له بیوو، بۆنی توندی هه‌ویری کولاو له هه‌وادا بلاو بیووه، که‌سیک که نانی له بن هه‌نگلیدا بوو گوتی: وه‌ره، وه‌ره ... ئه‌و ده‌نگه چه‌نده له لای نامۆ بوو. وه له‌ته نازیککی گه‌رمی هاویشته به‌رده‌می. پاتیش دوا‌ی هیندیک دوودلی، نانه‌که‌ی خوارد و کلکی بو راره‌شاندا، ئه‌و که‌سه، نانه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌کوکانی دووکان دانا و به ترس و

ورىايىيەۋە دەستىكى بە سەرى پاتدا خشاند. دوایی بە ھەر دوو دەستى قەلادەى لە مىلى كردهۋە. ھەستى بە ھەسانەۋەپەكى زۆر كەرد. دەتگوت ھەموو بەرپرسىيارەتییەكان، بەرەستەكان و ئەركەكانیان لە مىلى پات كەردبۆۋە. بەلام ھەر كە دووجارە كلكى پراۋەشاندا و پۈيشتەۋە لای خاۋەن دووكان، شەقۈكى توندى وپكەوت و بە نالەنال دوور كەوتەۋە. خاۋەن دووكان پۈيشت لە جۇگەلە ئاۋى بەر دووكان بە وردى دەستەكانى شوۋشتەۋە. ھېستا قەلادەكەى خۆى كە لەبەر دووكان ئاۋىزان كەردبۆۋ، دەناسىيەۋە.

لەو پۈژەۋە، پات جگە لە شەق، لەتە بەرد و ۋەشاندى كوتەك، ھىچى تىرى ۋەگىر نەكەوتبۆۋ. دەتگوت ھەموویان دوژمنى خوينەخۆى ئەو بوون و كەيفيان بە ئەشكەنچەدانى دەكەرد.

پات ھەستى دەكەرد پۈيشتۆتە ناۋ دىنیاپەكى نوڭ كە نە بە شوپنى خۆى دەزانى و نە كەس لە ھەستەكان و دىنیاى ئەو تېدەگەپشت. دەگەل ئەۋەش، لە سەر پېچى كۆلان، لە لای راستەۋە، شوپنىكى دۆزبېۋە كە زېل و زالىان لەۋى فرى دەدا و لەناۋ زېلدا ھېندىك لەتە خۇراكى بەتام ۋەك ئېسك، چەورى، پېست، سەرەماسى و زۆر خۇراكى تر كە ئەو نەيدەناسىن، دەدۆزراۋە. ۋە دوایېش ماۋەكەى تىرى پۈژى لەبەر دووكانى قەسابى و نانەۋاخانە تېدەپەراند. چاۋى لە دەستى قەساب بوو، بەلام زىاتر لە لەتە گۆشتى بەتام، كوتەكى دەخوارد و دەگەل ژيانى نوپى خۆى سازابوۋ. لە ژيانى پېشتىرى خۆى تەنیا ھېندىك حالەتى ناديار و ون و ھېندىك بۆنى بۇ ماۋوۋە و ھەر كات دۆخى زۆر ئەستەم دەبوۋ، لەو بەھەشتە ون بوۋپەى خۇيدا جۇرىك

لاواندنهوه و پریگه‌ی را کردنیکی ده‌دۆزییه‌وه و به بی خواست بیره‌وه‌رییه‌کانی
ئه‌وکاتی ده‌هاته بهر چاو.

به‌لام ئه‌وه‌ی که زیاتر له هه‌موو شتیکی پاتی ئه‌شکنجه ده‌کرد، پئویستی ئه‌و به
لاواندنه‌وه بوو. ئه‌و وه‌ک کورنیکی بچووک وابوو که هه‌میشه ژیرچه‌پۆک بوو و جنیوی
گوئ لی بووه، به‌لام هه‌سته‌کانی لاواز نه‌بوو. به تایهت به ئه‌و ژیانه نوئییه‌ی که
پر بوو له ده‌رد و ئازار، زۆرتتر له هه‌رکات پئویستی به لاواندنه‌وه بوو. چاوه‌کانی
سوالکهری ئه‌و لاواندنه‌وه‌یه بوون و ئاماده بوو گیان بدا تا که‌سیک خوشی بوئ و
ده‌ست به سه‌ریدا بخشینی. ئه‌و پئویستی به‌وه بوو که دلسۆزی خوی به که‌سیک
بلی و فیداکاری بو بکا. هه‌ستی په‌رستش و وه‌فاداری خوی به که‌سیک نیشان
بدا. به‌لام وا دیار بوو که هیچ که‌س پئویستی به درکاندن هه‌سته‌کانی ئه‌و نه‌بوو،
که‌س پشتگیری لی نه‌ده‌کرد و ده‌یروانییه هه‌ر چاوپک، جگه له رق و خراپه، چی
تری ژیدا نه‌ده‌بینی. وه هه‌ر هه‌لسووکه‌وتیکی بو وه‌رگرتنی سرنجی ئه‌و مروّفانه
ده‌کرد، ده‌تگوت تووره‌یی و گرژی ئه‌وانی زۆرتتر په‌ره پیده‌دا.

له هه‌مان کاتدا که پات له ناو پریگه‌ئاو سه‌رخه‌وی ده‌شکاند، چهند جار نالاندی و له
خه‌وه‌ستا، ده‌تگوت مۆته‌ی ده‌بینی، له‌و کاته‌دا هه‌ستی به برسیتییه‌کی زۆر
کرد، بۆنی که‌باب ده‌هات. برسیتییه‌کی بی به‌زه‌یی له ده‌روونه‌وه ئه‌شکنجه‌ی ده‌دا،
به شیوه‌یه‌ک که بی هیزی و ده‌رده‌کانی تری فه‌رامۆش کرد. به سه‌ختی هه‌ستا
سه‌ر پی و به‌ره‌وه مه‌یدان وه‌رئ که‌وت.

له‌و کاته‌دا، ئۆتۆمبیلێک به ده‌نگه‌ده‌نگ و ته‌پ و تۆز، هاته ناو مه‌یدانی وه‌رامینه‌وه.
پیاویک له ئۆتۆمبیله‌که‌ دابه‌زی، رویشته لای پات، ده‌ستی به سه‌ریدا خشاند، ئه‌و

پیاوه خاوه‌نی پات نه‌بوو، پات فریوی نه‌خوارد، چون بۆنی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ باشی ده‌ناسییه‌وه. به‌لام چۆن بوو که که‌سیک وه‌دیار که‌وت که بیلاوینیتیه‌وه؟ پات کلکی راوه‌شاندا و به‌ گومانه‌وه چاوی له‌و پیاوه کرد. ئایا فریوی نه‌خواردبوو؟ به‌لام ئیتر قه‌لاده‌ی به‌ مله‌وه نه‌بوو که بیلاویننه‌وه، ئه‌و پیاوه گه‌راوه و سه‌رله‌نوئ ده‌ستیکی به‌ سه‌ر پاتدا خشاندا. پات وه‌دوای که‌وت و زۆرتر سه‌ری سورما، چون ئه‌و پیاوه رویشته ناو ژووړیک که به‌ باشی ده‌یناسی و بۆنی خۆراکیه‌کان له‌و پرا ده‌هات. له‌سه‌ر میزی په‌نا دیوار دانیشت، نانی گه‌رم، ماست، هیلکه و خۆراکی تریان بۆ هینا. ئه‌و پیاوه له‌ته نانه‌کانی ماستاوی ده‌کرد و بۆی ده‌هاویشته به‌رده‌می. پات له‌ پێشدا به‌ په‌له، دوایی به‌ ئارامی نانه‌کانی ده‌خوارد و چاوه‌ بۆر و جوان و بی هیزه‌کانی له‌ رووی پیزانینه‌وه له‌ پیاوه‌که‌ ییریوو و کلکی راوه‌هه‌شاندا. ئایا به‌خه‌به‌ر بوو یا خه‌ونی ده‌بینی؟ پات زگیکی تیری چیشت خوارد، بی ئه‌وه‌ی که ئه‌و خواردنه به‌ کوتان کۆتایی پی بی. ئایا وا هه‌بوو که خاوه‌نیکی نوئی دۆزیبیتیه‌وه؟ له‌به‌ر گه‌رما، ئه‌و پیاوه هه‌ستا سه‌ر پی، رویشته ناو کۆلانه‌که‌ی به‌رزه‌ته‌لار، هیندیک له‌وئ راوه‌ستا و دوایی له‌ کۆلانه‌ پیرچاویرچه‌کان تیپه‌ر بوو. پاتیش به‌ دوایدا، تا ئه‌وه‌ی که له‌ ئاوه‌دانی وه‌ده‌ر که‌وت، رویشته له‌ هه‌مان وێرانه‌دا که چهند دیواری هه‌بوو و خاوه‌نه‌که‌شی تا ئه‌وئ رویشته‌بوو. ره‌نگه‌ ئه‌و مرو‌فانه‌ش به‌ دوای بۆنی ره‌گه‌زی میینه‌ی خۆپانه‌وه بوون؟ پات له‌ په‌نا سیبه‌ری دیوار چاوه‌رپی بوو، دوایی له‌ ریگه‌یه‌کی تره‌وه گه‌رانه‌وه مه‌یدان.

ئه‌و پیاوه سه‌رله‌نوئ ده‌ستیکی به سه‌ریدا خشاند و دوای خوئیکی کورت له مه‌یدان، رویشت له یه‌کیک له‌و ئوتومبیلانه‌دا که پات ده‌یناسی دانیشت. پات نه‌یده‌وئرا وه‌سه‌ر که‌وئ، له په‌نا ئوتومبیل دانیشتبوو و چاوی له‌و پیاوه ده‌کرد.

له ناکاو ئوتومبیل له ناو ته‌پ و تۆزدا ده‌ستی به رویشتن کرد، پاتیش بی دره‌نگ، به شوین ئوتومبیلدا ده‌ستی به هه‌لاتن کرد. نا، ئیتر ئه‌وجاره نه‌یده‌ویست ئه‌و پیاوه له ده‌ست بدا، هه‌ناسه‌پرکیی بوو و ده‌گه‌ل ئه‌و ئیشه‌ی که له جه‌سته‌یدا بوو، به ته‌واوی هیزه‌وه به شوین ئوتومبیل که‌وتبوو و به خیرایی رای ده‌کرد. ئوتومبیل له ئاواپی دوور که‌وته‌وه و له ناو سه‌حرادا تیده‌په‌ری، پات دوو سی جار گه‌یشته ئوتومبیل، به‌لام سه‌رله‌نوئ وه‌پاش که‌وت. هه‌موو هیز و تاقه‌تی خوی کو کردبووه و به بی هیواپیه‌وه غاری ده‌دا و هه‌لبه‌ز دابه‌زی ده‌کرد، به‌لام ئوتومبیل له‌و خیراتر بوو. ئه‌و هه‌له‌ی کردبوو، نه‌ک هه‌ر نه‌ده‌گه‌یشته ئوتومبیله‌که، به‌لکوو بی هیز و که‌ساسیش بیوو. دل‌ی له خو ده‌بووه و کتوپر هه‌ستی کرد که ئه‌ندامه‌کانی له ژیر فه‌رمانی ئه‌ودا نین و توانای بچووکتترین جووله‌ی نییه. هه‌موو هه‌ول‌ی ئه‌و بی‌هه‌وده بوو، هه‌ر نه‌یده‌زانی بوچی رای کردوو، نه‌یده‌زانی به‌ره‌و کوئ ده‌روا، نه‌ ریگه‌ی به‌ره‌و پاشه‌وه هه‌بوو و نه به‌ره‌و پیش. راوه‌ستا، هه‌ناسه‌پرکیی بوو، زمانی له زاری هاتبووه ده‌ری. پیش چاوی تاریک بوو، به سه‌ری داخراو، به ئه‌سته‌م خوی له که‌نار جاده‌راکشاند و رویشت له دیراوئیکی په‌نا زه‌وی، زگی له‌سه‌ر خیزه‌لانی گه‌رم و نمین دانا و به مه‌یلی زگماکی خویه‌وه که هه‌چکات فریوی نه‌ده‌خوارد، هه‌ستی کرد که ئیتر ناتوانی له شوینی خوی ببزوئ. سه‌ری وه‌گیز ده‌هات، بیر و هه‌سته‌کانی ون و تاریک بیوون، هه‌ستی به ئیشه‌یکی قورس له زگیدا ده‌کرد و له

چاۋەكانىدا پرووناكییەكى ناخۆش دەدرەوشاۋە. لە نىوان جەمام بوون و تلانەۋەدا، دەست و پىيەكانى وردەوردە بى ھەست دەبوون، ئارەقەپەكى سارد ھەموو جەستەى داگرت، جۆرە فېنكايیەكى نەرم و خۆش بوو...

دەمى رۆژئاۋابوون، سى قەلەرەشەى برسى بە سەر پاتدا دەفرین. چون بۆنى پاتیان لە دوورەۋە بۆ ھاتبوو، يەككىيان بە وریایى ھات لە نزیكى ھەلنىشت. بە سرنجەۋە روانى، ھەر كە زانى پات ھىشتا بە تەۋاوى نەمردوۋە، سەر لە نوئ ھەلفىرى.

ئەو سى قەلەرەشەىە بۆ دەرھىنانى دوو چاۋە بۆرەكانى پات ھاتبوون ...